

ಮಾಡುವಂತೆ ಬಾಲೆ ಮುತ್ತುಷ್ಟನ ಸುಕ್ಕು ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಕ್ಕಿತ್ತುತ್ತಾಳೆ. ಹಿರಿಯಜ್ಞನಿಗೆ ಕಣ್ಣೀರು ಉಪ್ಪತ್ತವೆ. ‘ನೀನು ಕವಿಯೇನು ಹಿರಿಯಜ್ಞ?’ ‘ಒಳ್ಳೆಯವರೆಲ್ಲ ಕವಿಗಳೇ ಕಹೇ ಪ್ರಣಾಣಿ!’ ಬಿಕ್ಕುತ್ತಾನೆ ಹಿರಿಯ. ‘ನೀನು ಕವಿಯಾಗಿ ಏನೂ ಬರೀಲೀಲ್ಲಲ್ಲ ಅಜ್ಞ?’ ಕೆಲವು ಪದ್ಯ ಬರೀತಾರೆ, ಕೆಲವು ಪದ್ಯ ಓದುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವು ಪದ್ಯ ಬದುತ್ತಾರೆ! ಕವಿಯು ಕಾಲಾತಿತೆ. ಯುಗದ ಕೊಂಡಿ. ಕವಿ ರಿಲೇ ಅಟಗಾರನಂತೆ ರಿಲೇ ದಂಡವನ್ನು ಮುಂದಿನವರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ಅದು ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯ ಇಬ್ಬಿರುಗೂ ಮಾತು ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೊಂಗೆ ಮರದ ಬಳಿ ತಣ್ಣಿಗೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತದೆ.

‘ತನ್ನಪ್ಪ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ವಾರಕ್ಕೆರಡು ಪೆನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಕಶ್ಯಾತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಹಿರಿಯಜ್ಞ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಪೆನ್ನು ಕೊಂಡರೆ ವರ್ಷಗಣಣಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮನೆಯ ಎಲ್ಲಾರೆ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಚೋತೆ ಬಳ್ಳಿ ಇವೆ. ಅಮ್ಮೆ ಚಿಕ್ಕಮುರ್ಗಿಗೆ ಸೀರೆ ಮತ್ತು ದ್ರೇಸ್‌ಗಳು ನೂರಾರಿವೆ. ಅದರೆ ಹಿರಿಯಜ್ಞ ಎಂದೂ ಮೂರು ಜೋತೆಗಿನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಳ್ಳಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವನಲ್ಲ. ಅವನ ಬಳ್ಳಿಗಳು ವರ್ಷಗಣಣಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ವಾರ ಉಟ್ಟರೂ ಮಾಸುವುದಿಲ್ಲ. ಜೋಬಿನಲ್ಲಿನ ಚಿಕ್ಕಾಸು ವ್ಯಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವರ್ಷಗಳಿರುಳಿದರೂ ಚಪ್ಪಲೀ ಸವೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳು ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮೊದಲ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ ಕ್ಯಾಗಿಯಾರವನ್ನು ನಿವೃತ್ಯಿಯಾದ ದಿನವೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದನಂತೆ. ಕಾಗಳೂ ಕಬ್ಬಿ ತಿನ್ನಬಲ್ಲ. ಅಡಿಕೆ ಕಡಿಯಬಲ್ಲ. ತನ್ನಡಕ ಇಲ್ಲದ ಪುಸ್ತಕ ಓದಬಲ್ಲ. ತೂರಣದಲ್ಲಿ ಮರಿಂದ ಕಾಯಿ ಬಿದ್ದರೆ, ಯಾಡೊಷಟ್ಟಿ ಬಿದ್ದರೆ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಕೆಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ...’ ಬಾಲೆಯ ಮನೋಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ಸುಳಿದಾಡುತ್ತವೆ.

ಹಿರಿಯಜ್ಞ ಮತ್ತು ಬಾಲೆಯರು ಮರದಿಯಲ್ಲಿ ಕಂತು ಪ್ರಶಾಂತತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳಗಿದ್ದರೆ ಅತ್ಯ ಮನೆಯೋಳಗಡೆ ಕಿರಿಯಜ್ಞ, ಕಿರಿಯಜ್ಞಿ, ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಸೂಸೆಯರು ಜೋರು ಮಾತುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಮನೆ ಮಗ ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಬಿರುವ ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನದ ಒಳಗೆ ಮನೆಯ ನವೀಕರಣ ವಿಚಾರದ

ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿತ್ತು ಇಪ್ಪು ವರ್ವೆ ಹಿರಿಯಜ್ಞ ಮನೆಗೆ ಸುಳ್ಳ ಹೊಡೆಸುತ್ತಿದ್ದು. ಈಗ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಹೈಂಂಗ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದರ್ಶಿಸಿದರು. ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ರೂಪಿಗೆ ಕಾರ್ಪೆಟ್ ಹಾಸುವುದು, ಕಟಕೆ, ಬಾಗಿಲುಗಳಿಗೆ ಪರದೆ, ತೀರಾ ಹಳೆಯದಾದ ಮುರಿದು ಹೋಗಿರುವ ಪುಟೆ, ಟೆಬುಲ್, ಮಂಜಗಳನ್ನು ಮುರಿದೆಸು ಹೊಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದು, ವಿಶಾಲವಾಗಿರುವ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಇಟಾಲಿಯನ್ ಕಿಜಾನ್ನಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದು, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮನೆಯ ಬಳ್ಳಲು, ಕಕ್ಕಾಸು ರೂಮನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನೆವೀಕರಿಸಿ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ವಾರ್ವೇರೋಮನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದು, ಹಿತ್ತೆಲ್ಲಿರುವ ಹೊಂಗೆ ಮರ ಕಡಿಸಿ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಪಾರ್ಕಿನಂತೆ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆಗಳು ರೂಪ್‌ಗೊಂಡವು. ವರಾನ್ಸೇಫಣೆಯ ಅನೇಕ ಕೊಣ್ಣಿಧಿಪತಿಗಳ ಭೇಟಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುಖಗರ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಿರಿಯಜ್ಞ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಒಪ್ಪುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದಿರಿತ ಯಾರೂ ಹಿರಿಯಜ್ಞನ ಬಳಿ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದವು. ಅವರಳಿದ ಗೋಳಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮನೆ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಹಿತೆಲ್ಲಿದ್ದ ಕಕ್ಕಾಸು, ಬಳ್ಳಲು ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ಶುರುವಾಯಿತು. ಅದೊಂದು ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಬಳ್ಳಲು. ನೀರು ಕಾಯಿಸುವ ಹಂಡೆ, ಒಲೆ, ಹಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಪುಲಿತು ಸ್ವಾನ್ ಮಾಡಲು ಬಳ್ಳಲಿನ ನಡುವೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟಿ, ಹೊಗೆ ಬೆಮಣಿ, ಬಳ್ಳಿ ಒಗ್ಗಿಯುವ ಕಲ್ಲು, ಇಂಡಿಯನ್ ಮಾದರಿ ಕಕ್ಕಾಸು ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದವು. ಇದರ ಜೋತೆ ಹಿರಿಯಜ್ಞನ ಮೈಕ್ ಕೆಂಪ್‌ಕೆಲ್ಲಾಳ್‌ಬಲ್ಲ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಂದೆರಡು ಚಪ್ಪಟೆ ಕಲ್ಲುಗಳು, ತೆಗಿನ ನಾರು, ಬೇವಿನ ಕಡ್ಡಿ, ಕಡ್ಡಿ ಹಿಟ್ಟು ಇತ್ತಾದಿ ಅಜ್ಞ ಯಾವುದೇ ಸೋಪ್ರ ಬಳಸುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಹಗ್ಗದ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿರಿಯಜ್ಞನ ಪಟಾಪಟಿ ಚಪ್ಪಿ ಮತ್ತು ಬನೀನುಗಳು ಹರಡಿಕೊಂಡು ಉಗಾಸ್ತಿರ್ತಿದ್ದವು. ಆ ದಾಖಿನ ನೆಲಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡಗಳನ್ನು ಮಟ್ಟಸವಾಗಿ ಹಾಕಿ ಒರಟೊರಟಾಗಿ ಗಾರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಹಿರಿಯಜ್ಞ ಅಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಗಣಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಸ್ವಾನ